

Tom Behnke (FRI):

Mens det er i frisk erindring, må jeg så ikke sige til justitsministeren, at det jo er rigtigt, at begår en, der har udgang, orlov eller er prøveløsladt, fornyet kriminalitet, så bliver der selvfølgelig en ny retssag. Men den reststraf, pågældende havde til gode, hvor bliver den af? Den bliver lagt oveni, vil de fleste sige, sådan er systemet vel. Nej, det er det nemlig ikke: Der bliver en ny fælles straf, hvor man tager højde for, at vedkommende havde noget stående i »banken«.

Men når man så ser på den samlede straf, der bliver udmålt i forhold til den fornyede gerning, kan man godt nogle gange blive i tvivl om, hvor den reststraf nu blev af. Der gives jo mængderabat ved strafudmålingen. Det har jeg i øvrigt fremsat et forslag om, og jeg mener, det er i morgen, vi skal behandle det, det er en helt anden historie. Men det er ikke så rosenrødt, som ministeren fremstiller det. Lad mig sige det på den måde.

Indledningsvis vil jeg gerne sige tak til både Venstre, De Konservative, Dansk Folkeparti og også til CD. For CD's vedkommende for at støtte punkt nr. 5 i beslutningsforslaget og så i øvrigt intentionerne i det. Jeg skal vende tilbage til CD's ordfører lidt senere.

Lad mig så også slå fast fra starten af: Forslaget her går ikke ud på at afskaffe prøveløsladelse. Vi har i Frihed 2000 netop erkendt, at prøveløsladelsesmuligheden er et givtigt og et godt instrument, der kan bruges i forbindelse med udslusning, der kan bruges til at forhindre recidiv, der kan bruges til resocialisering.

Men prøveløsladelse har altså noget at gøre med, at man prøver at løslade vedkommende, og efter vores opfattelse er det sådan, at hvis man har været prøveløsladt én gang og overtræder vilkårene og ikke kan finde ud af, at man er prøveløsladt, så må man for det første ind igen, og for det andet må man have afskåret sig selv fra muligheden for at prøve igen en anden gang.

Man kan jo stille spørgsmålet: Hvor mange gange skal man have lov at prøve, før myndighederne opdager, at det ikke går, at vedkommende ikke kan forstå det? Så er det dog bedre både for den indsatte og for det øvrige samfund, at vedkommende sidder i fængslet så længe som muligt, altså så længe som straffen er udmålt til af domstolene.

Ministeren sagde også, at det, der går forud, er en meget konkret og helt individuel vurdering af den pågældende, inden der sker en prøveløsladelse. Det synes jeg ikke at hverken til-

fældene eller tallene taler særlig tydeligt for. Det er muligt, at det hedder sådan i det papir, ministeren har skrevet, i de cirkulærer, der ligger, og det er muligt, at det burde være sådan, men det er det ikke.

Ministeren siger så også, at der har været en stigning i antallet af afslag. Man kan sige, at det jo for så vidt ikke er særlig godt, at der har været en stigning, for det betyder, at myndighederne trods alt har vurderet, at der er stadig flere, som ikke tåler at blive prøveløsladt, og det er jo kedeligt.

Altså hvis kriminalforsorgen ikke er i stand til, mens de pågældende sidder inde, at stabilisere dem så meget, at de er egnede til prøveløsladelse, så har kriminalforsorgen et problem. Det er helt afgjort. Så har de ikke løst den opgave, som er dens.

Kriminalforsorgens opgave er ikke kun at gå og rasle med nøglerne og låse døre og låse døre op. Det er også at sikre, at de pågældende kan komme tilbage i samfundet igen, og når stigningen i afslag er steget så markant, så må det være, fordi opgaven ikke bliver løst tilfredsstillende, eller også er det, fordi de indsatte bliver hårdere og hårdere i deres adfærd, eller måske har man haft en tendens til at lytte lidt til den kritik, der har været af, at man måske lidt for rundhåndet har prøveløsladt nogle, der ikke burde have været det. Så kan man jo diskutere, om det er de 18 pct. i dag, der er for højt, eller det var de 10 pct. for nogle år tilbage, der var for lavt; jeg tror, det var de 10 pct., der var for lavt.

Ministeren siger så, der er 31 pct. af dem, der sidder i de lukkede fængsler, der får afslag. Ja, ja, ja. Med til historien hører jo også, at proceduren normalt er, at man, hvis man har kvalificeret sig til det, starter i et lukket fængsel, derefter går over i et åbent fængsel, og derfra bliver man så sluset ud. Så langt de fleste kommer jo altså ud fra de åbne fængsler, og derfor kan tallet ikke tages for meget mere, end at det er 31 pct. Og hvad så?

Ministeren kunne jo også remse op, hvordan reglerne er, og ministeren havde jo sin viden med sig, og notatet var skrevet flot og fyldigt, der stod alle de spilleregler, der skal være opfyldt.

Når nu reglerne er sådan, må justitsministeren da også nogle gange undre sig, når han ser konkrete tilfælde, hvor nogle bliver prøveløsladt.

Altså jeg har nævnt et enkelt eksempel i forslaget her. Da jeg havde skrevet det i første om-